

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ELSŐ SZEKCIÓ

LESZKÓ kontra MAGYARORSZÁG

(40044/18. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2023. április 6.

Ez az ítélet végleges, de szerkesztői felülvizsgálat tárgyát képezheti.

A Leszkó kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Első Szekció), a következő tagokból álló tanácsként:

Alena Poláčková, *elnök*,

Paczolay Péter,

Gilberto Felici, *bírák*,

és Liv Tigerstedt, a *Szekció helyettes jegyzőkönyv-vezetője*,
tekintettel a következőkre:

az Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 34. cikke alapján 2018. augusztus 17-én a Bírósághoz benyújtott 40044/18. számú, Magyarország elleni kérelem, amelyet Leszkó András 1976-ban született, Békéscsabán élő, és Karsai D. A. Budapesten praktizáló ügyvéd által képviselt magyar állampolgár (a továbbiakban: kérelmező) nyújtott be a Bírósághoz;

határozat arról, hogy a kérelemről értesítik a magyar kormányt (a továbbiakban: Kormány), képviseli: Tallódi Z. úr, az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottja;

a felek észrevételei;

2023. március 14-én zárt ülésen történt tanácskozást követően,
meghozza az alábbi ítéletet, amelyet aznap elfogadtak:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. A kérelem a kérelmezővel szemben büntetőügyben hozott ítéletet helybenhagyó bíróság pártatlanságával kapcsolatos aggályokra vonatkozik. A kérelem az Egyezmény 6. cikkének 1. pontjában foglaltakkal kapcsolatos kérdéseket vet fel.

2. A kérelmező rendőrtiszt, akit 2016-ban a Szegedi Törvényszék bűnpártolás büntette miatt ítélt el. A kérelmezőt lefokozásra és 60 napos, katonai fogdában letöltendő szabadságvesztésre ítélték. A hivatali visszaélés vádja alól felmentették, tette társát pedig a vesztegetés vádja alól felmentették.

3. Fellebbezés folytán 2016. szeptember 28-án a Fővárosi Ítéltábla 6.Kbf. Tanácsa (T, S és M bírák) hatályon kívül helyezte az ítéletet és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet bírálva eljárási szabálytalanságokat állapított meg, továbbá kitért a tanúvallomások bizonyító erejének kérdésére és az indokolás logikai hiányosságaira. Az ítélet megalapozatlanságát megállapítva utasította az alsóbb fokú bíróságot, hogy hallgassa meg újra a vádlottat és a tanúkat, értékelje újra a bizonyítékokat és egészítse ki az indokolást.

4. 2017-ben, a megismételt eljárásban a kérelmezőt ezúttal a Győri Törvényszék ítélt el vesztegetés és hivatali visszaélés miatt. Négy év szabadságvesztésre és pénzbüntetésre, tette társát pedig pénzbüntetésre ítélték.

5. Fellebbezést követően, 2018. április 4-én a Fővárosi Ítéltábla pontosan ugyanazon 6.Kbf. Tanácsa (T, S és M bírák) helybenhagyta az ítéletet, ugyanakkor némileg enyhítette a büntetést. A kérelmezőnek az objektív pártatlanság hiányára vonatkozó kifogását elutasították.

6. Az Alkotmánybíróság 2018. július 2-án elutasította a kérelmező tisztességtelen eljárásra hivatkozó alkotmányjogi panaszát.

7. A kérelmező azt kifogásolta, hogy a 6.Kbf. Tanács ismételt részvétele következtében tisztességtelen volt az eljárás, megsértve ezzel az Egyezmény 6. cikkének 1. pontját.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

AZ EGYEZMÉNY 6. CIKK 1. PONTJÁNAK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

8. A Bíróság megállapítja, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 1. a) pontja értelmében, illetve más okból sem elfogadhatatlan. Ezért azt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

9. A kérelmező azzal érvelt, hogy az eljárás során nem teljesült az objektív pártatlanság követelménye, mivel a 6.Kbf. Tanács hozta meg a jogerős ítéletet, és pontosan ugyanez a bírói testület korábban az ügy érdemére vonatkozó iránymutatásokat adott az alsóbb fokú bíróságnak. A Kormány előadta, hogy a kérelmező kizárási kérelmének elutasítása a vonatkozó eljárási garanciáknak megfelelően történt. Hangsúlyozta, hogy a 6.Kbf. Tanács részvétele a 2016. évi új eljárást elrendelő határozat meghozatalában nem érintette az ügy érdemét; következésképpen a 2018-ban lefolytatott eljárásban való részvétele nem eredményezhetett olyan helyzetet a Tanács tagjai számára, hogy feladják a korábbi bűnösséggel vagy ártatlansággal kapcsolatos meggyőződésüket.

10. A Bíróság emlékeztet arra, hogy két mérce van annak megállapítására, hogy egy bíróság a 6. cikk 1. pontja értelmében pártatlan-e: az első annak megállapítása, hogy a bíró személyes meggyőződése és magatartása egy adott ügyben milyen; a második annak megállapítása, hogy a bíró által nyújtott garanciák elegendőek-e ahhoz, hogy kizárjanak minden jogos kétséget e tekintetben (lásd számos más forrás mellett a *Denisov v. Ukrajna* [NK], 76639/11. sz., 61-62. pont, 2018. szeptember 25., és *Gautrin és Társai kontra Franciaország*, 1998. május 20., 58. pont, *Reports of Judgments and Decisions* 1998-III).

11. Ami a szubjektív tesztet illeti, a bíró személyes pártatlanságát ellenkező bizonyításig vélelmezni kell (lásd többek között: *Micallef kontra Málta* [NK], 17056/06. sz. ügy, 94. pont, EJEB 2009). A jelen ügyben semmi sem mutatja, hogy a 6.Kbf. Tanácsot alkotó bírák tekintetében személyes elfogultság állt volna fenn. Ezt a felek nem is vitatják.

12. Ami a második tesztet illeti, ezt tanácsban történő bírói döntéshozatal esetén alkalmazva azt jelenti, hogy a tanács bármely tagjának személyes magatartásától függetlenül fennállnak-e olyan bizonyítható tények, amelyek kétséget ébreszthetnek a tanács pártatlanságát illetően. E tekintetben bizonyos tekintetben még a látszat is fontos lehet. A tét az a bizalom, amelyet a bíróságoknak egy demokratikus társadalomban a nyilvánosságban kell kiváltaniuk (lásd a fent hivatkozott *Micallef* ítélet 98. pontját; a fent hivatkozott *Denisov* ítélet 93. pontját; és *Castillo Algar kontra Spanyolország*, 1998. október 28., 45. pont, *Reports* 1998-VIII). Ebből következik, hogy annak eldöntésekor, hogy egy adott ügyben joggal lehet-e attól tartani, hogy egy adott szerv nem pártatlan, azoknak az álláspontja, akik azt állítják, hogy a szerv nem pártatlan, fontos, de nem döntő. Az a döntő jelentőségű, hogy az aggály objektíve megalapozottnak tekinthető-e (lásd *Morice kontra Franciaország* [NK], 29369/10. sz. ügy, 76. pont, EJEB 2015, és a fent hivatkozott *Micallef*, 96. pont).

13. A jelen esetben a fellebbezés során eljáró bíróság pártatlanságával kapcsolatos aggályok abból eredtek, hogy az eljáró tanács ugyanabból a három bíróból állt, akik korábban a fellebbezés tárgyát képező ügyet érdemben tárgyalták, és elfogadták a 2016. évi ítélet hatályon kívül helyezéséről szóló határozatot.

14. A Bíróság elfogadja, hogy ez a helyzet kétségeket ébreszthet a kérelmezőben a fellebbviteli bíróság pártatlanságával kapcsolatban. Azonban el kell döntenie, hogy ezek a kétségek objektíve megalapozottak voltak-e. E kérdés megválaszolása az ügy körülményeitől függ.

15. Ezzel kapcsolatban a Bíróság megállapítja, hogy az első fellebbezési eljárásban a fellebbviteli bíróság mind eljárási, mind anyagi jogi kérdésekkel foglalkozott. A 6.Kbf. Tanács valóban érdemben vizsgálta az ügyet. Ennek során kérdésesnek tartotta az alsóbb fokú bíróság által elfogadott tanúvallomások bizonyító erejét, és megállapította, hogy az utóbbi tévesen értékelte a bizonyítékokat, és következtetései logikai hibákat tartalmaztak. Az ítélet ennek következtében történő hatályon kívül helyezése miatt újra lefolytatták ez elsőfokú eljárást a kérelmezővel szemben, és hivatali visszaélés miatt ítélték el, amely bűncselekmény lényegesen súlyosabb büntetést von maga után, mint a bűnpártolás. Ezt követően ugyanezen 6.Kbf. Tanács bírái voltak hivatottak eldönteni, hogy a megismételt eljárás során az alsóbb fokú bíróság, az általuk elfogadott vélemény és az általuk adott utasítások alapján jogszerűen járt-e el.

16. A Bíróság álláspontja szerint ezek a körülmények azt a benyomást kelthették a kérelmezőben, hogy a másodfokon eljáró bíróságnak kialakult véleménye volt a kérelmező bűnösségét illetően, és a megismételt eljárásban ugyanahhoz a már nem pártatlan ítélőtáblához benyújtott fellebbezés már csak üres formalitás volt.

17. A Bíróság megjegyzi továbbá, hogy a kérelmező az elfogultsági kifogásait ugyanezen másodfokú bíróság, és az Alkotmánybíróság előtt is felvetette. Mindkét fórum elutasította a kifogást.

18. Ezek a körülmények elegendőek annak megállapításához, hogy a kérelmezőnek a másodfokú bíróság pártatlanságának hiányával kapcsolatos aggályai objektíve megalapozottnak minősüljenek.

19. Ennek megfelelően megsértették az Egyezmény 6. cikke 1. pontját.

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

20. A kérelmező 20.000 euró (EUR) nem vagyoni kártérítést és 8.000 EUR plusz ÁFA összeget kért a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítése jogcímen.

21. A Kormány vitatta ezeket az követeléseket.

22. A Bíróság méltányossági alapon 7.800 EUR-t ítél meg a kérelmezőnek nem vagyoni kár címén.

23. Tekintettel a rendelkezésére álló dokumentumokra, a Bíróság 5.000 EUR megítélését tartja észszerűnek a költségek megtérítése jogcímen, valamennyi költség tekintetében.

EZEN OKOKBÓL A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG,

1. *Kinyilvánítja*, hogy a kérelem elfogadható;
2. *Megállapítja*, hogy megsértették az Egyezmény 6. cikke 1. pontját;
3. *Úgy dönt*,
 - (a) hogy az alperes állam, saját pénznemében, a teljesítés időpontjában alkalmazott árfolyamon a saját pénznemére váltva három hónapon belül fizesse meg a kérelmezőnek az alábbi összegeket:
 - (i) 7.800 (hétezer nyolcszáz) EUR, plusz az esetlegesen felszámítandó adó, a nem vagyoni károk tekintetében;
 - (ii) 5 000 (ötezer) EUR, plusz a kérelmezőt esetlegesen terhelő adó, a költségek és kiadások tekintetében;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártától a teljesítésig a fenti összegek után egyszerű kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Banknak a késedelmi időszak alatt érvényes marginális hitelkamatlábának három százalékponttal növelt mértéke;
4. A Bíróság a kérelmező igazságos elégtétel iránti kérelmét ezt meghaladó részében *elutasítja*.

LESZKÓ kontra MAGYARORSZÁG, ÍTÉLET

Kelt angol nyelven, közölve írásban, 2023. április 6-án, a Bíróság Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. pontja alapján.

Liv Tigerstedt
Jegyzőkönyv-vezető helyettes

Alena Poláčková
Elnök